

האיפה בערב, ועדיין נסתפק בכך, והספיקות האחרים נאמרו בדרך של אם תמצוי לומר, כלומר אם היה נפשט את הספק, שמביאים שתי פעמים עשירית האיפה, עדיין יש להסתפק מה הדין לעניין השמן והקומץ.

ולפירוש זה, כשרצו לפשוט ספיקות אלו ממה שמצינו, שבמקומות שמהם הם למדים אין השיעור כפול, [שיעור קומץ למד ממנחת חוטא שיש בה קומץ מנחה וקומץ לבונה, ושם לעולם שני קמצים, ושיעור שלושה לוגין מתמיד, ושם לעולם שלושה לוגין], דחו את הפשיטות, ואמרו, שיתכן שגם באותן מקומות, אם יכפול את המנחה יכפול את השיעור.

מעילה בפרה ובאפרה

מעיקר הדין, יש דין מעילה בגוף הפרה, כי היא קרויה חטאת, כמו שנאמר "וְאִסַּף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֵפֶר הַפָּרָה וְהַיִּנִּים מִחוּץ לַמִּחֲנֶה בְּמִקוֹם טְהוֹר וְהִיָּתָה לְעֹדֶת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתִּי לְמִי נְדָה חֲטָאת הָאָדָם" (במדבר י"ט ט'), ומכאן למדנו, שדינה כחטאת, כלומר כקדשים, שיש בהם דין מעילה.

ודווקא בגופה יש דין מעילה, **אבל באפרה אין דין מעילה**, כי נאמר המיעוט "חֲטָאת הָאָדָם", לומר דווקא היא כחטאת אבל אפרה אינו כחטאת.

ומתחילה כשראו בי"ד שמזלזלים באפרה, להשתמש בו לרפואה על גבי המכה, **תקנו חכמים, שיהיה בו דין מעילה מדרבנן**, [שאינו בו חומש ולא קרבן].

ולאחר מכן כשראו בי"ד, שנמנעו מלהזות במקום ספק טומאה, מחשש מעילה, החזירו את הדבר לדין תורה, שאין מעילה באפרה כלל. [זו התקנה הנוכרת במשנתנו].

-

דין מעות שנמצאו בין קינים לגוזלי עולה, וכפרת האשה נתבאר בתחילת הפרק.

סליק פרק מעות שנמצאו